

Dzień Pojednania

***Kluczowe wersety: "W siódmym miesiącu, dziesiątego dnia tego miesiąca, będziecie trapić dusze wasze i nie będziecie wykonywać żadnej pracy (...) W tym bowiem dniu kapłan dokona za was prześlągnięcia, aby was oczyścić, abyście byli czysti od wszystkich waszych grzechów przed Panem".
-Księga Kapłańska rozdział 16 wersety 29 i 30***

***Wybrane fragmenty Pisma Świętego:
Kapłańska 16 wersety od 2 do 9, od 11 do 19 i
od 27 do 34***

Dzisiejsza lekcja odnosi się do służby Przybytku, która była przeprowadzana w rocznym Dniu Pojednania Izraela, jak zapisano w 16 rozdziale Księgi Kapłańskiej. To ważne nabożeństwo odbywało się dziesiątego dnia siódmego miesiąca żydowskiego roku religijnego. Był to najbardziej uroczysty dzień w roku, w którym arcykapłan wchodził do Miejsca Najświętszego - najbardziej wewnętrznego pomieszczenia Przybytku - aby

dokonać prześlągania za grzechy narodu. W tym szczególnym dniu arcykapłan Aaron nie był ubrany w swoje zwykłe "szaty chwały i piękności", ale w szaty ofiarnicze, które były wykonane z białego lnu. Wyjścia 28 wersety od 2 do 39; Kapłańska 16 werset 4

Aaron został poinstruowany, aby nabył cielca i kozła na ofiary prześlągalne. Cielca dostarczył sam Aaron i miał go zabić na dziedzińcu Przybytku jako ofiarę za grzech za siebie i swój dom. Tłuszcz cielca miał być spalony na ołtarzu bez kości. Ze względu na dużą ilość tłuszczu cielca, musiał on płonąć wściekle i wytwarzać gęstą chmurę dymu, która unosiła się w zasięgu wzroku osób znajdujących się na zewnątrz. Księga Kapłańska 16 wersety 3, 5, 6 i 25

Następnie Aaron miał napełnić kadzielnicę płonącymi węglami wziętymi z ognia na Ołtarzu Bezwstydnym i wnieść ją wraz ze słodkim kadzidłem do Miejsca Najświętszego, pierwszego przedziału Przybytku. Kadzielnica miała być ustawiona na szczycie Złotego Ołtarza, a kadzidło posypane na nią, aby wytworzyć dym słodkich perfum, który przenikał przez drugą zasłonę do Miejsca Najświętszego. Po wykonaniu tych czynności Aaron mógł bezpiecznie wejść do Miejsca Najświętszego i

przystąpić do ostatecznego aktu prześlągania. Tam miał pokropić krwią cielca na wierzchu i przed siedzeniem miłosierdzia. Wersety od 12 do 14

Poza Przybytkiem, poza otaczającym go obozem, miał znajdować się inny ogień. Tam miały zostać spalone podłe części cielca - skóra, mięso i gnój. Scena ta była widoczna dla wszystkich Izraelitów obozujących wokół Przybytku i wyraźnie odróżniała ją od innych obrzędów ofiarnych Dnia Pojednania, które były przesłonięte Inianymi zasłonami otaczającymi dziedziniec Przybytku oraz zamkniętą naturą Świętego i Najświętszego. W ten sposób ofiarowanie cielca zostało zakończone. Werset 27

Następnie ofiarowany był kozioł na ofiarę za grzech. Miał on być w tym celu wzięty spośród ludu izraelskiego i przedstawiony przed Panem u drzwi Przybytku. Kozioł Pański był zabijany na dziedzińcu Przybytku, a jego krew była wnoszona do Świątnicy Najświętszej i kropiona w taki sam sposób, jak czyniono to z krwią cielca. Jego skóra, mięso i łajno były również palone poza obozem Izraela. Wersety 15 i 27

Paweł napisał, że "wszystkie te rzeczy przydarzyły się im (Izraelitom) dla przykładu i zostały spisane dla naszego napomnienia". Były one "cieniem przyszłych dobrych rzeczy" i "lepszych ofiar" skoncentrowanych w Jezusie. 1 Koryntian 10 werset 11; Hebrajczyków 10 werset 1; 9 werset 23.